

Sygn. akt V CSK 346/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście K. i Wojewodzie (...)

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J. J. G. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 lutego 2016 r., w którym oddalono apelację powoda, wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 lipca 2015 r. W wyroku tym oddalono roszczenie odszkodowawcze skierowane przeciwko Skarbowi Państwa – Staroście K. i Wojewodzie (...) (k. 141 akt sprawy).

W skardze kasacyjnej podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego i prawa procesowego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazywał na przesłankę przyjęcia określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. i opisał ją szczegółowo w pkt 8 skargi (s. 5 – 6 skargi).

Skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanych solidarnie dochodzonej kwoty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz odpowiedź na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że w świetle dokonanych przez Sądy meriti ustaleń faktycznych w danej sprawie powód nie udowodnił wszystkich przesłanek zgłoszonego roszczenia odszkodowawczego wywodzonego z art. 417¹ § 2 k.c. (odszkodowanie za szkodę wyrządzoną nieostateczną decyzją administracyjną Starosty K.). Nie wykazał przede wszystkim tego, że kwestionowana decyzja administracyjna mogła być zakwalifikowana jako rażąco naruszająca prawa. Samo kwestionowanie takiej oceny Sądu Apelacyjnego, prowadzącej do oddalenia apelacji powoda nie oznacza tego, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. Należy jednocześnie stwierdzić, że Sąd Apelacyjny miał podstawy do pominięcia sugerowanych przez powoda środków dowodowych i decyzję w tym zakresie przekonywająco motywował.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i § § 2, 10 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015, poz. 1800).

aj